

Dosarul nr. 2ra-1099/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (jud. L. Lavric)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Anton, A. Bostan, V. Cotorobai)

Î N C H E I E R E

11 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Mariana Pitic
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de Instituția Publică Institutul Național de Metrologie, reprezentată de avocatul Igor Odgon și de către Marcela Pleșca,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Marcela Pleșca împotriva Instituției Publice Institutul Național de Metrologie cu privire la anularea ordinului de concediere, repararea prejudiciului material și moral cauzat,

împotriva deciziei din 5 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 26 iulie 2018, Marcela Pleșca a depus cerere de chemare în judecată împotriva Instituției Publice Institutul Național de Metrologie cu privire la anularea ordinului de concediere, repararea prejudiciului material și moral cauzat.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că în perioada 1 aprilie 2004 – 27 aprilie 2018 a activat la Întreprinderea de Stat Institutul Național de Standardizare și Metrologie, ulterior reorganizată prin crearea Instituțiilor Publice Institutul Național de Metrologie și Institutul Național de Standardizare, unde a activat în diferite funcții, inclusiv în funcția de șef Secție evidență contabilă și economie, în perioada 15 ianuarie 2014 – 18 noiembrie 2016, ulterior, în rezultatul reducerii secției și a funcției de șef secție, a fost numită șef Secție logisticiă și recepție.

Marcela Pleșca a menționat că la data de 23 februarie 2018 i s-a adus la cunoștință ordinul nr. 21-p din 5 februarie 2018, cu privire la preavizarea despre concediere în legătură cu reducerea numărului de personal al institutului, cu care nu a fost de acord, iar prin Ordinul nr. 90-p din 27 aprilie 2018 a fost concediată din funcția de șef secția logistică și recepție, în temeiul art. 86 alin. (1) lit. c) Cod muncii, începând cu data de 27 aprilie 2018.

În opinia reclamantei concedierea sa din funcție contravine normelor legislației în domeniul muncii în vigoare și prezintă un act de discriminare și de persecutare din partea conducerii instituției, deoarece după numirea în funcție în anul 2016 a directorului Institutului Național de Metrologie, Anatolie Melenciuc, i s-a dat de

înțeles că nu va activa în funcția de șef secție evidență contabilă și economie deținută la momentul respectiv. Sistematic de către director a fost acuzată neîntemeiat în comiterea cărorva încălcări, în divulgarea informațiilor secrete de serviciu persoanelor terțe, inclusiv fostului director al institutului, fiind amenințată cu pornirea unui proces penal. În repetate rânduri Anatolie Melenciuc a declarat că nu are nevoie de secția evidență contabilă și economie, ci doar de contabil-șef. Astfel, i s-a creat impresia că se urmărea scopul de a o impune să demisioneze.

A specificat că unitatea nou creată de contabil-șef, a fost inclusă în statele de personal doar la 7 aprilie 2016, prin ordinul nr. 32, în această funcție fiind numită o persoană apropiată directorului, fost coleg la locul de muncă precedent. Ulterior, la 17 noiembrie 2016 a fost aprobată structura organizatorică a instituției, conform căreia secția evidență contabilă și economie cu o unitate de șef de secție, deținută de ea și o unitate de specialist principal – au fost reduse, precizând că a acceptat funcția propusă de șef Secție logistica și recepție, deși a acumulat experiență în domeniul contabilității și vechime în muncă în instituția respectivă mai mare în comparație cu persoana numită în funcția de contabil-șef.

A adăugat că la 11 septembrie 2017, deși nu a fost modificată structura organizatorică, administrația a solicitat acordul comitetului sindical pentru concedierea sa, în legătură cu reducerea numărului de personal al unității și doar la 2 februarie 2018, prin Ordinul nr. 08 au fost aprobate noile state de personal și organigrama Institutului Național de Metrologie, optimizarea statelor de personal fiind coordonată cu Ministerul Economiei și Infrastructurii. Ulterior prin Ordinul 20-p din 5 februarie 2018, s-a dispus reducerea funcției de șef secție logistica și recepție, deja inexistente, iar la data de 23 februarie 2018, i s-a adus la cunoștință Ordinul nr. 21-p din 5 februarie 2018, cu privire la preavizare despre concediere, în legătură cu reducerea numărului de personal al institutului, cu care nu a fost de acord. Deși, termenul de 2 luni, prevăzut de art. 88 și art. 184 Cod muncii, a expirat la 24 aprilie 2018, ordinul de concediere nu a fost emis și a continuat să activeze în cadrul Institutului Național de Metrologie. Ulterior, în baza ordinului nr. 90-p din 27 aprilie 2018, a fost concediată din funcția deținută, în legătură cu reducerea numărului de personal.

Reclamanta a afirmat că administrația a încălcat procedura prevăzută de legislația muncii, or, ordinul de preavizare urma să fie emis și respectiv să-i fie adus la cunoștință cu 2 luni înainte de emiterea ordinului cu privire la reducerea numărului și statelor de personal, adică la data de 2 decembrie 2017, iar ordinul de concediere în legătură cu reducerea numărului de personal nu a putut fi emis mai târziu de data de 24 aprilie 2018, a doua zi după expirarea termenului de 2 luni după preavizare, care a avut loc la 23 februarie 2018. Or, comportamentul discriminatoriu față de ea i-a cauzat prejudiciu material și moral considerabil, fiind distrusă psihologic, deoarece de 14 ani a activat cu succes la Institutul Național de Metrologie, a exercitat timp de 3 ani funcția de șef secție evidență contabilă și economie, iar pe parcursul ultimilor 1,5 ani funcția pe care a deținut-o a fost de două ori redusă. Circumstanțele descrise, în cumul cu necesitatea întreținerii copilului minor, născut la 5 iunie 2003, rambursarea creditelor obținute în baza contractelor de credit din 15 martie 2016, din 5 aprilie 2017 și din 23 ianuarie 2018, au dus la înrăutățirii stării sănătății, acutizarea reacțiilor alergice, iar de către medic neurolog i-a fost stabilit diagnosticul – sindrom asteno-neurotic pronunțat, tratamentul fiind costisitor și de lungă durată.

A precizat că toate adresările către Inspectoratul de Stat al Muncii și Ministerul Economiei și Infrastructurii, fondatorul pârâtului, nu au dat efectul scontat, și luând în considerare faptul, că începând cu anul 2016 la locul de muncă s-a aflat în situația de stres psihologic permanent, condiționată de atitudinea subiectivă din partea conducerii pârâtului, soldată cu reducerea repetată, vădit ilegală, a menționat că nu dorește să fie restabilită la locul de muncă și în conformitate cu prevederile art. 90 alin. (4) Cod muncii, consideră oportun încasarea de la angajator a compensației suplimentare la sumele indicate la alin. (2), în mărime de 9 salarii medii lunare, care constituie suma de 111 142,62 de lei.

Marcela Pleșca a solicitat anularea ordinului nr. 90-p din 27 aprilie 2018 cu privire la concediere, încasarea compensației suplimentare în mărime de 9 salarii lunare în sumă de 111 142, 62 de lei în locul restabilirii la locul de muncă, încasarea despăgubirii pentru perioada de absență forțată de la muncă, compensarea pentru concediile de odihnă nefolosite, repararea prejudiciului moral în sumă totală de 111 142, 62 de lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 22 octombrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani a fost admisă parțial acțiunea depusă de către Marcela Pleșca. S-a anulat Ordinul nr. 90-p din 27 aprilie 2018 emis de Institutul Național de Metrologie cu privire la concedierea reclamantei Marcela Pleșca din funcția de Șef secție logistică și recepție, începând cu data de 27 aprilie 2018, în legătură cu reducerea numărului de personal a instituției, în temeiul art. 86 alin. (1) lit. c) Cod muncii. S-a încasat din contul Instituției Publice Institutul Național de Metrologie în beneficiul reclamantei Marcela Pleșca suma de 37 047,54 de lei cu titlu de compensație în locul restabilirii la locul de muncă în mărime de trei salarii medii lunare, prejudiciului moral cauzat în mărime de un salariu mediu lunar de 12 349,18 lei, despăgubirea pentru absența forțată de la muncă în perioada 28 iulie 2018 –18 octombrie 2018 în mărime de 33 519, 20 lei și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 7 200 de lei, iar în total s-a încasat 90 115, 92 de lei. În rest, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată. S-a încasat din contul Instituției Publice Institutul Național de Metrologie în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 2 703,47 de lei.

Prin decizia din 5 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău au fost admise apelurile declarate de Marcela Pleșca și Instituția Publică Institutul Național de Metrologie, s-a casat parțial hotărârea din 22 octombrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani și s-a pronunțat o nouă hotărâre, prin care: s-a admis parțial pretențiile înaintate de Marcela Pleșca. S-a încasat din contul pârâtei Instituția Publică Institutul Național de Metrologie în beneficiul Marcela Pleșca salariul pentru absența forțată de la locul de muncă în perioada 27 aprilie 2018 –22 octombrie 2018, inclusiv; prejudiciul moral cauzat prin privarea ilegală de dreptul la muncă/concedierea ilegală, în mărime de un salariu mediu lunar; compensația în locul restabilirii la locul de muncă, în mărime de trei salarii medii lunare; cheltuielile de judecată suportate în actuala pricină, formate din plata pentru asistența juridică acordată, în sumă de 1 500 de lei. În rest, pretențiile privind repararea prejudiciului moral și compensației în locul restabilirii la locul de muncă, precum și cerința privind compensarea cheltuielilor de judecată au fost respinse ca fiind nefondate. În rest, hotărârea din 22 octombrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru a fost menținută.

Pentru a decide astfel instanța de apel a reținut că Marcela Pleșca contrar prevederilor legale a fost concediată la data de 27 aprilie 2018. Or, după cum a fost

indicat, salariatului i s-a comunicat Ordinul nr. 21-p din 5 februarie 2018, privind reducerea funcției sale, la data de 23 februarie 2018. Corespunzător, potrivit prevederilor art. 88 alin. (1) lit. b) Cod muncii, termenul limită de concediere a salariatului în legătură cu reeducarea funcției pentru angajator, în actuala speță, a fost data de 23 aprilie 2018, termenul fiind calculat potrivit prevederilor art. 14 Codul muncii.

Instanța de apel a notat că prima instanță incorect a stabilit perioada pentru care urma a fi obligat angajatorul să achite salariatului plățile pentru absența forțată de la muncă și, subsecvent acestui moment, mărimea despăgubirilor și compensațiilor legale. De asemenea, instanța de fond incorect a stabilit cuantumul cheltuielilor de judecată ce urmau a fi compensate din contul părții pârâte în folosul reclamatei.

La data de 15 iunie 2020, Instituția Publică Institutul Național de Metrologie, reprezentată de avocatul Igor Odgon a declarat recurs împotriva deciziei din 5 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu pronunțarea unei noi decizii de respingere a acțiunii ca fiind tardivă.

În motivarea cererii de recurs a invocat că, nu este de acord cu decizia contestată atât sub aspect al nerespectării normei procedurale, cât și a normei materiale.

A menționat că la emiterea deciziei au fost neglijate prevederile art. 186¹ alin. (5), art. 241 alin. (6), art. 390 alin. (1) lit. f) Cod de procedură civilă. La examinarea cererii de tardivitate, instanța a interpretat eronat dispozițiile art. 354 lit. c), art. 355 alin.(1) lit. a) Cod muncii, raportate la prevederile art. 86 alin.(1) și art. 88 alin.(1).

A afirmat că cererea de chemare în judecată din 26 iulie 2018 a fost depusă de Marcela Pleșca cu încălcarea termenului de prescripție prevăzut de art. 355 alin. (1) lit. a) Cod muncii.

În drept, și-a întemeiat cererea de recurs în baza dispozițiilor art. 81 alin.(1) lit. b), 86 alin.(1) lit. c), 88 alin.(1), 354 lit. c), 355 alin.(1) lit. a) Cod muncii; art. 429 alin.(1), 430 lit. a), 431, 432 alin. (1) și (4), 434 alin. (1), 436, 437, 445 alin. (1) lit. b) Cod de procedură civilă.

La data de 20 iulie 2020, Marcela Pleșca a declarat recurs împotriva deciziei din 5 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, instanța de apel la emiterea deciziei a omis să se pronunțe atât asupra pretenției privind încasarea compensației pentru concediile de odihnă nefolosite cât și asupra lipsei de motivare a soluției de respingere a acestei pretenții de către instanța de fond, care nu a aplicat legea, ce urma a fi aplicată.

A specificat că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată la stabilirea duratei perioadei de absență forțată de la muncă, și ca consecință a calculat în mod eronat mărimea salariului ratat.

A explicat că instanța ierarhic inferioară a examinat superficial litigiul și a apreciat arbitrar probele prezentate, ce a provocat adoptarea unei hotărâri ilegale și în consecință i s-a încălcat drepturile și interesele legitime.

A afirmat că neîntemeiată este și soluția în partea diminuării cheltuielilor judiciare, or, necesitatea suportării cheltuielilor de asistență juridică în mărime indicată a fost determinată de acțiunile părții pârâte și atitudinea de rea credință față de drepturile și interesele ei, în calitate de salariat, de obligația de a acționa cu bună credință la exercitarea drepturilor și executarea obligațiilor unui participant.

În drept, și-a întemeiat cererea de recurs în baza prevederilor art. 429 alin. (1), (3), 430, 431 alin. (1), 432, 436, 445 alin. (1) lit. b) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Completul reține că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată în adresa participanților la proces la 21 mai 2020 (f.d.154, Vol. II), însă careva date ce ar confirma recepționarea acesteia de către recurenți la actele cauzei lipsesc.

Prin urmare, recursurile din 15 iunie 2020, și respectiv 20 iulie 2020 sunt declarate în termen.

Examinând temeiurile recursurilor declarate de Instituția Publică Institutul Național de Metrologie, reprezentată de avocatul Igor Odgon și de către Marcela Pleșca, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursurile drept inadmisibile din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile declarate de Instituția Publică Institutul Național de Metrologie, reprezentată de avocatul Igor Odgon și de către Marcela Pleșca nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recursurile declarate se referă la dezacordul recurenților cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursurile declarate de Instituția Publică Institutul Național de Metrologie, reprezentată de avocatul Igor Odgon și de către Marcela Pleșca urmează a fi considerate ca inadmisibile.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibile recursurile declarate de Instituția Publică Institutul Național de Metrologie, reprezentată de avocatul Igor Odgon și de către Marcela Pleșca.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Mariana Pitic

Nicolae Craiu